

GAZETA OLSZTYŃSKA

Organ Związku Polaków w Prusach Wschodnich.

Przedpłata:

„Gazeta Olsztyńska” z dodatkami „Gość Niedzielny” „Gospodarz” i „Przyjaciel Dzieci” wychodzi codz. z wyjątkiem niedziel i świąt kosztuje kwart. 12 mk. miesięcznie 4 mk.; na Pomorze i do Poznańskiego pod opaską 32 mk. do b. Kongresówki i Galicji 52 mk.

Ojców mowy, ojców wiary
Brońmy zgodnie: młody, stały

Niech będzie pochwalony
Jezus Chrystus!

Ogłoszenia

przyjmuje się za opłatą 1 marki za miejsce rządka sześćlądowego. Wiersz reklamowy 4,— mk. Przy dochodzeniu sądowem należyłości wszelkie rabaty upadają. Redakcja i Administracja: Olsztyn, Mühlenstr. 2. Tel. 531. Rękopisy zwraca się tylko na wyraźne żądanie.

Rok XXXVI.

Olsztyn, na czwartek 12. stycznia 1922 r.

Nr. 9.

„Heimatdienst“.

Najszkodliwszą dla Niemiec i dla narodu niemieckiego była przed wojną polityka „Ostmarkenverein” w Niemczech tego pobocznego rządu, któremu się sprzeciwić żaden rząd w Berlinie się nie odważył. Pod płaszczykiem patriotyzmu uprawiał ten „Ostmarkenverein” politykę gwałtownego ucisku i systematycznej germanizacji Polaków, Duńczyków i innych mniejszości narodowościowych w Niemczech. Polityka ta przyniosła owoce. Owoce dla Niemiec fatalne podług przysłowia: „Kto sieje wiatr, zbiera burzę”.

U nas w miejsce „Ostmarkenverein” utworzył się „Heimatdienst”. Tak jak partie niemieckie po wojnie, tak i „Ostmarkenverein” występuje pod inną maską. Partie niemieckie wszystkie od razu stały się „Heimatdienst”. „Ostmarkenverein” stał się „Heimatdienst”, tj. organizacją, która miłuje ojczyznę i z miłości i patriotyzmu bronić ją zamierza przed nastnikami, przed zaborcami, przed imperjalistami, którymi są naturalnie — Polacy.

„Heimatdienst” zajął się plebiscytem u nas. „Heimatdienst” przeprowadził komedię plebiscytową, która rzekomo udowodniła światu, że dzielnice plebiscytowe w Prusach Wschodnich są „urdujcz”. „Heimatdienst” jednakże sam w to nie wierzy i dla tego działalność swoją dalej uprawia i sądzi że przez forsowną germanizację i kolonizację, przez znoszenie nabożeństw polskich, przez utrudnianie egzystencji Polaków, przez „opiekę” nad młodzieżą, doprowadzi w krótkim czasie do upragnionego celu i ukoronuje swoją działalność. Tak jak wówczas rząd cesarski nie miał odwagi oprzeć się zgubnej polityce „Ostmarkenverein”, tak i rząd dzisiejszy republikański nie śmie, nie może lub nie chce oprzeć się propagandzie „Heimatdienst”.

„Heimatdienst” nas serdecznie nienawidzi. Kogo w oczy organizacja „Związek Polaków”. Kogo w oczy nasza prasa. Cieszy się i popiera organizację Niemców w Polsce, popiera szkoły i prasę niemiecką w Polsce, a całą siłą paruje nad tem, ażeby zgnieść „Związek Polaków”, zgnieść nasze organy związkowe.

„Heimatdienst” zawcześnie po plebiscytcie tryumfował. Ambicja prowodyrów „Heimatdienst” była przyczyną, że rok po plebiscytcie wydano broszurę „Geschichte der Abstimmung in Ostpreussen”. Broszura ta stała się wyrokiem potępiającym dla „Heimatdienst” i wykazała jasno i dobitnie, że plebiscyt u nas nie był plebiscytem, lecz komedią i farsą. Broszura ta uczyniła więcej aniżeli artykuły i broszury polskie, bo wydała na światło dzienne całą pracę „Heimatdienst” zmierzającą do spaczenia i wykoszlawienia przepisów traktatu wersalskiego.

Nie dosyć na tem.

Pewien wpływowy członek „Heimatdienst” oświadczył publicznie w prasie niemieckiej, że Kościół i szkoła stoją w Prusach Wschodnich na usługach germanizacji i żądał dla celów germanizacyjnych pomocy.

Niemila stała się „Heimatdienstowi” ta szczerłość i otwartość, gdyż praca taka, mianowicie w dzisiejszych czasach, nie znosi światła dziennego. Broni się więc „Heimatdienst” zażarcie przed światłem, broni zębami i nogami i wszelkimi środkami. Ponieważ taktyka „Heimatdienst” nie zgadza się ani z zobowiązaniami rządu niemieckiego, ani z traktatem wersalskim, **ani nawet z Konstytucją Rzeszy niemieckiej**, dla tego „Heimatdienst” usprawiedliwił pragnie wszelkie swoje czyny „niebezpieczeństwem polskim”. Potrzebne jest mu koniecznie to „niebezpieczeństwo polskie” do jego celów i dla tego tworzy je sztucznie, aby zamaskować swoje dążności i uzyskać pomoc i podporcie finansowe.

Niedawno temu ogłosił „Heimatdienst” śmieszny i naiwny telegram o księdzu Lodwichu, o pośle Herzu, urlopowanych żołnierzach, agentach i prowokatorach polskich zalewających rzekomo Prusy Wschodnie. Jest to kłamstwo w oczy bijące, ponieważ znany dobrze sprawność aparatu policyjnego, granicznego, urzędniczego i wywiadowczego w Prusach Wschodnich. Niema tutaj ani księdza Lodwicha, ani

posła Herza, ani urlopowanych żołnierzy, ani żadnych agentów lub prowokatorów polskich.

„Niebezpieczeństwo polskie” dla Prus Wschodnich nie istnieje. My tu nic niebezpiecznego nie czynimy. My występujemy jedynie przeciwko germanizacji ludu naszego, żądamy praw naszych, które nam się słusznie należą. Żądamy tych praw, które żąda „Heimatdienst” dla Niemców w Polsce, to jest zupełnego równouprawnienia i swobodnego rozwoju narodowościowego. O „puczach” nam się ani nie marzy. Do podobnych eksperymentów naiwnych i dziecinnych nie mamy ani czasu ani talentu. Idąca byłaby chyba każdy z nas, któryby o tem marzył. Sąsiad nasz, Polska, także nie myśli o gwałtownych akcjach, lecz postępuje sobie zgodnie z intencjami sprzymierzonych i potężnych narodów świata całego, których zamiarem jest zapewnienie narodom Europy stałego pokoju i rozwoju gospodarczego.

Dla tego prosimy Rząd niemiecki, aby się przypatrzył dobrze robocie „Heimatdienst”, który w sposób tak jaskrawy stara się macić pokój a polityką swą, niezgodną z polityką rządu Wirtha i Konstytucją niemiecką stara się nam Polakom utrudnić tutaj byt i swobodę narodowościową.

Przed taką robotą Rząd niemiecki nas Polaków i obywateli niemieckich stanowczo zastaniać i bronić powinien. **Obserwator.**

W tej samej sprawie odbieramy pismo następujące:

„Pecca fortiter“.

Wedle pogańskiej dewizy: „Calumniare audacter semper aliquid haeret” pracują nieustannie hakatyści pod coraz nowymi tytułami nad wytopieniem poczucia polskiego na Warmji i na Mazurach. Podczas plebiscytu mieli „Ermiland” i „Masurenbund” z przeszło sto tysięcy i jeszcze więcej (!?) członkami, niedawno założyli 50 Erml. Jugendvereine z 150 (!) członkami, obecnie „pracują” gorliwie „Ostpr. Heimatdienst” nad wykryciem winnych Polaków od „Gazety Olszt.”, od „Związku Polaków” itp., którzy im spać nie dają.

W rzeczywistości rzecz się ma przeciwnie. Hakatyści w szkołach, w kościołach, w urzędach wszędzie rugują język polski, odpuszczają niesłusznie, bez względu na polskich urzędników, polskich robotników z zarobku, z chleba, a kiedy ci się uskarżają, kiedy szukają sprawiedliwej obrony, wtenczas: hejże na Soplicę, tu mają Polacy winę, precz z nimi — do Warszawy.

Ale i tu nowe strachy, nowe niepokoje w brudnym sumieniu — żeby aby się Warszawa nie dowiedziała o naszych prześladowaniach i żeby — aby w pomoc nie przyszła, tak się tu kręci prześladowanie i obawa hakatystów, którzy broją po taje mnie i otwarcie, zawsze winę składając na Polaków.

Dziwi nas tu tylko, że i poważny organ katolików Warmji „Ermiland. Zeitung”, która w tych dniach obchodziła swe 50-lecie otwiera swe łamy kalumnjom niegodziwych hakatystów.

I tak razem z Allensteinerką w numerze z 7 bm. drukuje nowy pamflet Ostpr. Heimatdienst i gada o „Verleumdungsfeldzug” przeciw niemieckim katolikom na Warmji, o „Hassergüsse” z polskiej strony. Czyż tu nie są początkiem Niemcy sami, czyż my nie znajdujemy się tylko w defenzywie? Kiedy tu nadejdzie upamiętanie, kiedy zwrot ku pokojowi? Wszak narzeszcie musi znknąć owe szkodliwe „pecca fortiter” (grzesz śmiało), a zwyciężyć rozważa i słuszność.

Precz z kalumnjami „Heimatdienst”! Y.

Głos rozumu

czyli

„Volksblattowi” i „Ermiland. Zeitung” do pamiętnika.

Wielki organ centrowców nadreńskich „Kölnische Volkszeitung” zamieszcza bardzo znamieny artykuł, domagający się rewizji polityki Niemiec wobec Polski.

Niemcy — powłada ten dziennik — powinny się odczytać tego, by uważać państwo polskie za coś mniej wartościowego. Należy zaprzestać twierdzeń, jakoby młode państwo polskie miało mieć krótki żywot, jak to zwykle jednostronnie utrzymują ze strony angielskiej i rosyjskiej. Niemcy muszą nauczyć się współżycia z narodami sąsiednimi. Znaczący stosunków wschodniej Europy twierdzą, że Niemcom wyjdzie na korzyść, jeżeli zmienią zasadniczo swój stosunek wobec Polski. Dziennik twierdzi, że i po stronie niemieckiej popełnione zostały liczne przewinienia względem Polski i utrzymuje, że centrum zawsze uprawiało wobec Polaków politykę obiektywną. Jakkolwiek myśl rozsądnego porozumienia z Polską dla wielu Niemców jest kamieniem obrazy, to jednak w końcu będą oni musieli ustąpić, gdyż porozumienie polsko-niemieckie jest polityczną koniecznością.

Przegląd polityczny.

Polska.

Zgon ks. Wolszegera.

Poznań, (PAT.) W ubiegły czwartek zmarł w Szenfeldzie ks. dr. Antoni Wolszleger. Należał on do najwybitniejszych działaczy narodowych i organizatorów życia politycznego na Pomorzu.

Ks. Dr. Wolszleger niedawno dopiero skutkiem choroby wycofał się z życia publicznego, w którym przez długie dziesiątki lat odgrywał rolę kierowniczą tak w polityce jak i w życiu społecznym. Był swego czasu posłem do parlamentu niemieckiego z Warmji, prezesem Komitetu Wyborczego zachodnio-prusko-warmińskiego, wiceprezesem Centralnego Komitetu Wyborczego, marszałkiem niejednokrotnie Sejmikom Spółek Zarobkowych. Nie było ważniejszej akcji społecznej narodowej, w której nie brałby udziału.

Kłajpeda.

Układy z Kłajpedą.

Kłajpeda. (PAT.) Wysoki komisarz zwrócił się do delegacji polskiej z oficjalną propozycją w sprawie zawarcia tymczasowego układu handlowego między Kłajpedą a Polską. Taką samą propozycję otrzymała litewska misja oraz komisariat niemiecki.

Niemcy.

Cannes.

Berlin. (AW.) W berlińskich kołach politycznych zaznacza się obecnie większy optymizm co do przebiegu i wyników konferencji w Cannes i to na podstawie wiadomości, wskazującej, że Lloyd George używa całego swego wpływu na rzecz Niemiec a również Włochy starają się pośredniczyć po ich myśli. Optymizm ten znajduje zwłaszcza uzasadnienie w tem, że kwestja reparacyj obecnie łączona jest ściśle z kwestją odbudowy Rosji. Panuje przekonanie, że jedynie odbudowa Rosji, co do której konieczności w kołach koalicyjnych nie ma zupełnie wątpliwości, wpłynie w sposób jak na, więcej dodatni na gospodarstwo położenie Niemiec.

Pisma niemieckie poranne podają wiadomość, że na konferencji w Cannes zgodzono się na odwołkę dla części długu niemieckiego.

Berlin. (AW.) Jak donoszą z Cannes, udało się Lloyd Georgowi zesunąć kwestję reparacyjną na plan dalszy, zaś własny swój projekt odbudowy gospodarstwa Europy nasamprze poddać dyskusji. Wnieśli ona prezeń i przyjęta przez konferencję rezolucja przewiduje zwołanie konferencji sanacyjnej z udziałem wszystkich mocarstw koalicyjnych. Ameryki, Niemiec i Rosji. Konferencja ta odbyła się w lutym albo marcu. Uchodzi za pewne, że Rosja zgodzi się z swej strony na warunki udziału jej przedstawicieli w rzecznej konferencji. W zbliżonych do Lloyd George'a kołach panuje przekonanie, że rząd sowiecki o warunkach

